

tail for saadanne Levnedsmidler og Varer, som falder ind under Loven.“ Herigennem var den overordentlige Kommissions Mandat givet, og i Henhold hertil er dens Forhandlinger førte. Dette Kommissorium er givet Dagen efter Lovens Udstedelse. Samme Dag modtog jeg fra en Organisation her i København, nemlig Rugbrødsfabrikantforeningen, en Skrivelse. Da denne Skrivelse nu og da er blevet paa-beraabt, vil jeg gerne nævne dens Indhold. De, som hører den, vil ogsaa derigennem uvilkaarlig føres tilbage til de Dage, de vil uvilkaarlig sættes ind i den Stemning, som herskede i de Dage, i de Tanker, som da beherskede de forskellige Virksomheder ogsaa i deres Frygt for Fremtiden. Den 8. August sendte Rugbrødsfabrikantforeningen mig altsaa gennem Konseilspræsidenten en Skrivelse, hvori den siger, at de for at bevare den Ro i Befolkningen, som de ved en Bekendtgørelse angaaende deres fremtidige Rugbrødspris havde opnaaet, fremsendte denne Henvendelse. De siger heri:

„Den Rug, vi i Øjeblikket benytter, er væsentlig amerikansk og russisk Rug af tør Kvalitet, som skulde have været anvendt i de første 2 Maaneder til Iblanding med de blødere og fugtigere Kvaliteter tysk og dansk Rug; hvis vi nu bruger denne Rug helt op og skal anvende den nye danske alene om 3 Uger, vil det være uhyre vanskeligt at fremstille Rugbrød af denne fugtige Rug, i hvert Fald Rugbrød af god Kvalitet. Det er altsaa en Livsbetingelse for os at faa den nye Rug hurtigt frem paa Markedet, men hidtil er der kun fremkommet ganske smaa Partier og til ganske overdrevne Priser, som vi ikke kan betale.“

„Vi kan nemlig med den nuværende Pris paa Rugbrød kun betale 16—17 Kr. for Rugen efter Kvaliteten, og det er sket, at 2 Læs Rug paa Københavns Torv er blevet kørt ud paa Landet igen, da vi ikke vilde betale 30 Kr. pr. Tønde.“

„Her mener vi, at Regeringen for at skaffe Rugen frem skal bistaa os ved at udsende et Forlydende om, at hvis der ikke fremkommer tilstrækkelig Rug og Hvede til Markedet i den nærmeste Tid, vil den se sig nødsaget til Tvangsudskrivninger, og at den havde under Overvejelse, at saadant skulde ske til en Pris af 2 à 3 Kr. over Gennemsnitsprisen paa disse Kornsorter i de sidste 5 Aar. Vi mener da, at Landmændene vil skynde sig med at sende Kornet ind, da vi kan give dem en 2 à 3 Kr. mere for Tønden, end de vil faa ved at vente, men da det muligt kan befrygtes, at der vil fremkomme saa meget paa

een Gang, at vi ikke kan aftage det hele, vil der aabnes Mulighed for Spekulation. Til at forhindre dette vil vi bede Regeringen om pekuniær Støtte, hvad vi havde tænkt os kunde ordnes paa den Maade, at Rugbrødsfabrikanterne og Møllerne faar Ret til af den Rug, de faar for meget leveret fra Landet, at sende til Oplag for Regeringens Regning til en Pris af 16 Kr., som udbetales af Regeringen mod Oplagsbevis fra vedkommende Pakhus. Rugbrødsfabrikanterne og Møllerne skal da igen have Ret til at faa udleveret til deres daglige Forbrug mod kontant Betaling af 16 Kr. 25 Øre af disse Beholdninger, som imidlertid ikke angribes uden Nødvendighed.“

„Regeringen staar saaledes i Forskud med Betalingen og løber den eventuelle Risiko ved, naar Krigen hører op og Importen igen begynder, at Lagrene maa realiseres til lavere Pris, men opnaar til Gengæld den uhyre Fordel at have et Lager liggende her til Disposition.“

„For det tredie anmoder vi Regeringen om, saa vidt det er gørligt, at indkøbe en Ladning amerikansk Rug i Amerika og stille til vor Disposition, da det maa befrygtes, at en Del af den danske Rug vil fremkomme i en meget fugtig Tilstand paa Grund af den sidste Tids Regn og vil tiltrænge Iblanding af tør Kvalitet.“

Somman vilse, er det meget vidtgaaende Foranstaltninger, der her paatænkes: Ekspropriation til en Pris, der vilde være saadant noget som en 14 Kr., af al dansk Rug og Oplagring. Jeg nævner det ogsaa, fordi man senere fra samme Side har været imod Foranstaltninger af vidtgaaende Art. Skrivelsen blev henvist til den overordentlige Kommission, og Resultatet af dens Overvejelser kom til mig den 20. August. Forinden havde jeg dog paa den Foranledning, som Skrivelsen gav, særlig fordi det sidste Punkt, Opfordringen til Indkøb fra Udlandet, maatte forekomme mig at være presserende, ført Samtaler med en af de kyndigste Mænd paa dette Omraade, maaske den, der er mest kyndig overfor Rugimport, og havde spurgt ham om Muligheden af en Import af Rug fra Amerika. Han svarede, at paa dette Tidspunkt var det ugørligt at faa Rug fra Amerika, den gamle Høst var der intet at faa af, og den nye var endnu ikke fremme. Noget senere talte vi atter om Sagen, og jeg bad ham ikke desto mindre at søge at fremskaffe Tilbud. Han gjorde meget omfattende Forsøg paa at faa Tilbud fra Amerika, men de udeblev fuldkommen.